

NÄKÖKULMA

NRO 10 (Nro 4 - jakso 2) 2020 KESÄKUU
www.nakokolma.info

Pääkirjoitus

Kansikuvassa oleva varpunen on yksi yleisimmistä suomalaisista lintulajeista. Se viihtyy asutuskeskuksissa "ihmisen kaverina". Niiden määrä on silti vähentynyt, johtuen ihmisen innosta hävittää luonnontilaisia niittyjä ja alueita. Omassa pihassamme niitä pesii kesällä pöntöissä. Linnunkin elämä on kovaa työtä. Jatkuvaa ruuan etsintää ja poikueen synnyttyä niiden varjelemista. Lajin yhteishenki on hyvä. Suuri osa varpusista myös talvehtii maassamme ja on siksi talviruokinnan varassa.

Syntiinlankeemuksessa ihminen sekoitti koko luomakunnan ja sai aikaan tilanteen jossa "koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytytuskissa" (Room.8:22) kunnes sekin "on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen" (j.21). Ihmisen ja muun luomakunnan yhdessäolo ei siis ole mutkatonta. Luonnon puolesta puhutaan ja joitakin toimia yritetään tehdäkin. Silti isossa kuvassa ihmisen ahneus, itsekkyyys, maallisen vallan ja vaurauden tavoittelu tuhoaa lisää muuta luomakuntaa, jota hänen tulisi "viljellä ja varjella", 1.Moos.2:15.

Luonnonsuojelu on monelle ihmiselle tärkeä asia. Kuitenkin vain harva oikeasti näkee ja tunnustaa tosiasian: luonnon tuhoaminen on meissä asuvan synnin seurausta. Kaiken lisäksi ihminen ei tuhoa vain elinympäristöään vaan myös toisia ihmisiä. Kaikesta huolimatta vastuumme on yksilötasolla tehdä kaikkea sitä pientä mitä voimme, vaikka varpusenkin kohdalla.

Raamatussa varpunen esiintyy Matteuksen (10:29,31) ja Luukkaan (12:6-7) evankeliumeissa. Evankeliumeista näemme, että isompi määrä myytiin edullisemmalla hinnalla. Kaksi sai yhdellä "rovolla" (Matt.) ja viisi kahdella (Luuk.). "Ropo" oli roomalainen rahayksikkö assarion. Yksi assarion oli vähemmän kuin mitä työntekijä ansaitsi

tunnissa. Varpuset olivat siis vähäarvoisia. Pieni varpunen oli laillinen uhri temppelissä. 3.Moos.14 luvun mukaan pikkulinnut kuuluivat pitalista parantuneen puhdistamisrituaaliin. Rituaalissa toinen lintu uhrataan ja toinen vapautetaan. Tähän rituaaliin Jeesuskin saattaa viitata Matteuksen kertomuksessa. Jeesuksen sanoma on, että mitään ei tapahdu Jumalan sallimatta, ei sitäkään kun varpunen "putoaa maahan", eli kuolee. Luukkaan versiossa tähdennetään, että koska Jumala ei ole unhottanut näitä pieniä lintujakaan, Hän ei ole unhottanut ihmistäkään, "ovatpa teidän päanne hiuksetkin kaikki luetut".

Matteus ja Luukas mainitsevat samoin, "älkää siis peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta". Jeesuksen tarkoitus oli opettaa kuulijoilleen, että kuten Jumala tietää ja muistaa pienen linnun kuoleman jälkeenkään, Hän sitä suuremmalla syyllä muistaa ihmisen, jonka piti olla luomakunnan "varjelija". Synti erotti ihmisen paitsi Jumalasta, myös Jumalan luomakunnasta. Ihmisen vihamielisyys kohdistuu sekä Jumalaan että yleisesti Hänen luomakuntaansa. Tämän ristiriidan Jumala itse ratkaisi uhraamalla "ainoan Poikansa" kokonaisvaltaisen syntisyytemme edestä. Vapahtaja, Jeesus "voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa", Hep.7:25.

Juhani Aitomaa

Hyvää ja Kristuksen siunaamaa kesää!

SISÄLLYSLUETTELO

- 2 Pääkirjoitus
- 4 Saarnaaja Matti Pyykkönen - im memoriam
- 4 Armolahjoista - Matti Pyykkönen
- 6 Rikkauksista ryysyihin, virren 605 taustaa - Toimitus
- 8 Kiusausten maailma osa 2 - rov. Per-Olof Malk
- 10 Jumalatar usko nousee - Lähde: Lighthouse Trails Research /edit. J.A.
- 13 Krislam etenee ... - Gospel News Network, Daily Mail (uk)
- 14 Puhuuko Jumala Jumala/Jeesus puhuu -kirjoissa? Osa 2 - Juhani Aitomaa
- 16 Mitä israelilaiset rakensivat Egyptissä? Lähde: Biblical Archaeology Review
- 17 Charles Spurgeon: sana Totuudesta
- 18 Riemullinen uskonvanhurskaus - Rov. Olavi Peltola

NÄKÖKULMA Nro 10 (4/jakso 2) 2020
ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
s.posti nakokolma@nakokolma.info

Tilaukset: tilaus@nakokolma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
Toimitusneuvosto: rov. Per-Olof Malk, evank.
Pauli Koskinen, ins. Jouko Nieminen, fil.tri Paavo
Suihkonen

Tilaushinnat:
Painettu lehti 26,50 eur. Hinta sisältää yhden
tilausjakson jonka aikana ilmestyy 6 numeroa.
Tilaaaja saa kaikki jakson aikana jo ilmestyneet
numerot vaikka tilaus tehtäisiin kesken jakson.

Lehti maksetaan OP:n tilille:
Kustannus Näkökulmajulkaisut:
FI53 5228 0320 0999 35

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen
Evankeliumikoulun (Evankeliumin opintoyhdistys
ry, PL 17, 05831, Hyvinkää, sposti evank@evank.org)
yhteistyöverkostoa.

Lehti on tilattavissa myös digitaalisena (PDF)
versiona joka lähetetään tilaajan ilmoittamaan
sähköpostiin. PDF -version tilaushinta jaksolle (6
nroa) on 21,00 eur.

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokolma.info

Painetun lehden yksittäisiä numeroita voi tilata
erikseen hintaan 4,00 eur +postim. (toimitus jos
varastossa on). Suuremmat erät tarjouksen mukaan.
Pdf -versio 3,50 eur.

Matti Pyykkönen - im memoriam

Saarnaaja Matti Pyykkönen sai kutsun taivaan kotiin 1.3.2020

Vuonna 1935 syntynyt Matti Pyykkönen muutti vanhempiansa mukana Kanadaan 1953. Myöhemmin hän toimi lähetystyössä Taiwanilla sekä pastoriina Kanadassa. Kanadan vuosien aikana Matti joutui vastakkain myös menestysteologian ja muiden karismaattisen liikkeen harhojen kanssa. Suomeen palattuun hän julkaisikin kirjan "Jumala juoksupoikana - ihmiskeskeisen teologian analyysi" (RV, 1991, myöhemmin uusi painos nimellä "Me olemme Kristus - onko Jumala meidän juoksupoikamme?"). Kirja oli aikanaan varoitun vääristä karismaattisuudesta Suomen seurakunnille - etenkin helluntailiikkeessä - mutta kuten nykyisyys osoittaa vain harvat sen kuulivat ja uskoivat. Helluntailiikkeessä viettämieni vuosien aikana iloitsin aina Matin raittiista raamatunopetuksesta, jota välillä sain kuulla. Suomessa Matti Pyykkönen toimi pastorina helluntaiseurakunnissa, mm. Lappeenrannassa ja Kälvillä. Hän oli pidetty raamatunopettaja ja -luennoitsija monissa seurakunnissa ja hengellisissä tilaisuuksissa. 2000 -luvulla Matti osallistui myös Suomen Evankeliumikoulun veljestapaamisiin ja luennoi mm. Laukaan Kristus -juhilla. Matin opetusta voi edelleen kuulla ja nähdä mm. YouTube -sivustolla. Hän julkaisi myös muita kirjoja em. Teoksen lisäksi.

Suomen Evankeliumikoulun sivustolla on Matin raamatulluentoja.

-Jumalan kansan ilo:

<https://www.evankeliumikoulu.fi/Luennot/ecd-1804a-pyykkonen-matti-jumalan-kansan-ilo-mp3/>

-Ylistys- ja palvontabuumin ydin ja harha:

<https://www.evankeliumikoulu.fi/Luennot/ylistys-ja-palvontabuumin-ydin-ja-harha/>

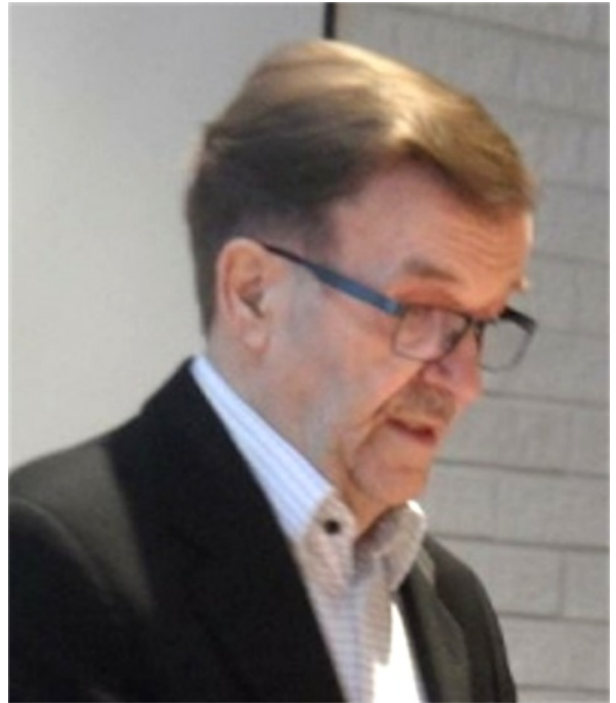
-Ristin luona kiusatulla turvapaikka on:

<https://www.evankeliumikoulu.fi/Luennot/ristin-luona-kiusatulla-turvapaikka-on/>

-Ihmeellinen Jeesus:

<https://www.evankeliumikoulu.fi/Luennot/ecd-1923mattipyykkonen-ihmeellinenjeesusjkl8-2009klo1364-mp3/>

Juhani Aitoma

Ote kirjasta "Jumala juoksupoikana" Matti Pyykkönen

Armolahjoista

En usko, että edes armolahjat olisivat meille annettu kyky tehdä ihmeitä. Jos niin olisi, mehän kykenisimme parantamaan sairaita ja profetoimaan silloin kun tahdomme. Uskon, että meillä on paljon opittavaa Ihmisen Pojalta, joka sanoi: "...minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla... etten minä itsestäni tee mitään...niinkuin Isä herättää kuolleita... niin myös Poika tekee..." Jeesus kunnioitti kaikessa Isää.

Jos armolahjat ovat kyky tehdä ihmeitä, eikö Jeesuksella itsellään ollut sellaista kykyä? Miksi Hän herätti vain ne kolme kuollutta, jotka näki Isän herättävän? Uskon, että armolahja on välikappale, jota Hän käyttää silloin kun Hän tahtoo ja päättää niin toimia - meidän kauttamme ja Hänen kirkkautensa kiitokseksi. Paljon ikävää on saatu aikaan, kun on uskoteltu, että esimerkiksi tiedon ja viisauden sanat ovat sellainen armolahja tai kyky, jota sen lahjan käyttäjä "vain käyttää". Tällaisen luokse on menty kyselemään kuin povaajan luokse konsanaan ja on

pyydetty, että henkilö ilmoittaisi salatut asiat tuolla kyvyllään. Pelkään, että tuollainen väärin ymmärtäminen on sävyttänyt laajalti muidenkin armolahjojen käyttöä.

Puhuessaan armolahjoista Paavali puhuu Kristuksen ruumiista ja sen jäsenistä, kuinka Jumala antaa seurakuntaruumiin jäsenille erilaisia armolahjoja. "Mutta tämän kaiken vaikuttaa yksi ja sama Henki..." (1Kor.12:11). Onko meidän osamme erilaisia armolahjoja omistavina ruumiinjäseninä olla vain passiivisia? Ei suinkaan! Meidän ratkaistavaksemme on jätetty, alistummeko vai emme Pään tahtoon. Päästä erotettu itsenäinen toiminta on uskottelua ihmisen itsensä jumaluuteen. Mistähän johtuu, että ne tehtävät, jotka meistä näyttävät kunniaa tuottavilta, ovat eniten tavoiteltuja? Kuka tavoittelisi avustamisen armolahjaa? Saako Hän jakaa kullekin erikseen, niin kuin Hän tahtoo? Olisikohan tässäkin tuo sama vaara, tuo eksytyksille altistava virus: "Minä korotan itseni"? Varmaa on kuitenkin Jeesuksen toteamus, että monet ensimmäiset tulevat kerran viimeisiksi!

Hän kirkastaa nimensä

Kun on kysymys sairaiden parantumisesta, meidän on nöyrästi tunnustettava: Tapahtukoon Sinun tahtosi. Koska elämme vielä tässä "alennustilamme ruumiissa" ja koska vielä odotamme kärsivällisesti "meidän ruumiimme lunastusta", siksi luottakaamme aivan rauhallisin mielin, että Hän parhaiten tietää, millä tavalla Hän kirkastaa nimensä. Hänen tahdossaan on hyvä olla silloin, kun Hän näkee hyväksi parantaa. Silloin, kun Hän saa kiitoksen ja kunnian kaikesta.

Hänen tahdossaan on hyvä olla myös silloin, kun Hän ei paranna. Synkimmässäkään yössä Hän on läsnä. Sielläkin voidaan kokea yli ymmärryksen, yli kaikkien "uskomisen kaavojen" käyvää syvää rauhaa. Silloin koetaan jotain samaa, mitä kokivat nuo kolme heprealaista nuorukaista Nebukadnessarin uhatessa heittää heidät tuliseen pätsiin. He vastasivat kuninkaalle: "Jos niin käy, voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä... Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi..." (Dan.3:17,18.) He uskoivat, että Jumalan tahdossa on hyvä olla, olkoon se tahto mikä tahansa!

Väärä opetus riistää mahdollisuuden mielenrauhaan kärsimysten keskellä. Uskon liikkeen eksytykseen joutuneen on vaikea yhtyä Aasafin ylistyslauluun: "Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli. Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on

minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti" (Ps.73:25,26). Hän tiesi, että syntikysymys oli ratkaistu. Herra oli hänen kanssaan, kaikki muu oli toisarvoista.

Jumalan tahdossa on hyvä olla silloinkin, kun maallista majaa puretaan. Silloin kun sairaus päättyy kuolemaan. Tulee se hetki, jolloin tiedät: Minä kuolen enkä enää parane. Mikä olisi silloin valtavampaa kuin kokea, että olen Hänen tahdossaan? En käy yksin yli virran. Saan tuntea silloin, että Jeesus on siinä vierelläni; en ole poissa Jumalan tahdosta. Saan kuulla silloin hengen korvilla Jeesuksen vakuuttavan: - Ole turvallisella mielellä. En minä sinua hylkää enkä sinua jätä. Minun tahtoni on nyt viedä sinut kotiin.

Älkäämme vilpittömyydessämme koskaan erehtykö luulemaan, että voisimme jollain tavalla pakottaa Jumalan sellaiseen tilanteeseen, ettei Hänellä olisi mitään muuta vaihtoehtoa kuin parantaa. Usein kuitenkin yksipuolinen julistus yrittää tehdä juuri näin. "Kuka voi meidät erottaa Kristuksen rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus... olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä... eikä mikään muu luotu... voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme", Room.8:35-39.

Kertoa vai eikö kertoa?

Kun etsitään oikotietä ylönousemusruumiin täydelliseen terveyteen tai vasta tuhatvuotisessa valtakunnassa koettaviin ruumista koskeviin siunauksiin, melkein huomaamatta ajaudutaan oppeihin, jotka korottavat ihmistä. Silloin myös käytäntö sairaita palveltaessa hylkää Sanan niin selvästi viitoittaman tien. Näin tapahtuu esimerkiksi silloin, kun jotain tilaisuutta mainostetaan etukäteen, että siellä rammatt tulevat kävelemään ja sokeat näkemään. Oman mainostamisensa uhriksi joutunut on pakkotilanteessa. Hänen täytyy tuottaa ihmeitä tavalla tai toisella. Hänen täytyy osoittaa, että Herra toimii juuri hänen kauttaan ja juuri hänen ennakkoon ihmisille lupaamallaan tavalla.

Syntyy parantamiskokoustekniiikka. Toimitaan ehkä ihan vilpittömästi, mutta ollaan vilpittömästi väärässä. Annetaan katteettomia lupauksia, jotka yritetään muuttaa todellisiksi. Paljon on tuotettu häpeää Herran nimelle ja samalla lisätty kärsivien ahdistusta. Ihmeet eivät tule ihmeiksi meidän todisteluillamme. Sensaatiot tarvitsevat todisteluja, eivät Jumalan tekemät ihmeet. Me vain kerromme Jumalan suurista teoista. Silloin Jumala saa kunnian eikä se, "joka korottaa itsensä".

Rikkauksista ryysyihin

Toimitus

Magnus De la Gardie ja virren 605 taustaa

Kansallisgalleria, kuparikaiverus 1600 -luvulta

Magnus Gabriel De la Gardie (1622–1686) oli ruotsalainen kreivi, upseeri ja valtiomies, mahtavan ja vaikutusvaltaisen De la Gardie -suvun edustaja. Hänen isänsä oli Jakob De la Gardie ja äitinsä Ebba Brahe, jonka suku myös oli Ruotsin vallan huipulla. De la Gardiet kuuluivat kuninkaan läheisimpiin avustajiin, mahtiaateliin, jolle myös oman aikansa vauraus ja rikkaus kasaantui. Hänen isoisänsä, ranskalaissyntyinen ammattisoturi Pontus De la Gardie oli ansainnut asemansa valtaamalla Käksälmen ja Narvan Ruotsin itään laajentumisen kaudella 1580-luvun alussa. Magnus De la Gardie yleni sotilasuralla sotamarsalkaksi vuonna 1649 ja toimi valtakunnan marsalkkana vuodesta 1651. Hän siirtyi siviiliuralle kamarikollegion presidentiksi ja valtiovarainhoitajaksi vuonna 1652 toimien

Liivinmaan kenraalikuvernöörinä vuodesta 1655 ja valtiokanslerina vuodesta 1660. Kuningas Kaarle X Kustaan testamentin perusteella hän toimi alaikäisen Kaarle XI:n holhoojahallituksen keskeisenä jäsenenä. Poliittisesti myrskyisenä aikana, jolloin ns. ”vanha aateli” piti kiinni laajoista etuoikeuksistaan, hän pyrki luomaan Ruotsin ja Ranskan liittosuhteen, jolloin olisi voitu välttää aatelistolle epäedullisen reduktion jatkuminen. Vuonna 1672 liittosopimus saatiinkin aikaan, mutta sen seurauksena Ruotsin oli osallistuttava Ranskan 1670-luvun sotiin. De la Gardien asema alkoi horjua Kaarle XI:n tultua täysi-ikäiseksi 1672, vaikka hän saikin drotsin (valtakunnan ylin oikeusviran haltija, kuninkaasta seuraava) viran 1681.

De la Gardie oli Ruotsin historian merkittävimpiä mesenaatteja. Hän rakennutti Ruotsiin lukuisia palatseja ja palkkasi aikansa merkittäviä ulkomaisia taiteilijoita ja arkkitehteja työskentelemään Ruotsissa. Hän myös osti Codex Argenteuksen eli gootinkielisen Raamatun käsikirjoituksen ja lahjoitti sen Upsalan yliopistolle. Hänen valtavat läänityksensä ja tiluksensa ulottuivat leveänä vyöhykkeenä Ruotsin Uplannista ja Länsi-Götanmaalta Saarenmaalle ja Viron mantereelle, jopa Saksaan asti. Hän rakensi tai täydensi kaikkialla barokkilinnojaan: Ulriksdalin, Drottningholman, Karlbergin, Läckön, Ekholmenin, Vänngarnin, Käglehölménin ja Ekolsundin linnat maaseudulla ja Makalösön palatsi Tukholmassa todistavat hänen harrastuksestaan. Puistoja ja puutarhoja veistosryhmineen, kasvihuoneineen, suihkulähteineen ja lammi-koineen suunniteltiin linnojen läheisyyteen. Ranskalaisia ja italialaisia taiteilijoita ja rakennusmestareita tuotettiin Ruotsiin, ja suurenmoisia toteutumattomia rakennussuunnitelmia on säilynyt hänen omina hahmotelmina. De la Gardie tuotatti ulkomailta monia loistavia taidekokoelmia, jotka yhdessä 1600-luvun sotasaaliiden kanssa nostivat valtakunnan ylimystön miljööt aivan toiseksi kuin suurvalta-ajan karulla alkupuolella. Rakennusinto ulottui myös kirkkoihin, joita koristeltiin komein alttarein, saarnastuolein ja urkuseinämin.

Kuva viereisellä sivulla: Läckön linna on yksi De la Gardien kerran omistamista barokkilinnoista

Kuningas Kustaa Aadolf II kuoltua 30 -vuotisessa sodassa Saksan mantereella, valtakunnan johtoon nousi tämän tytär Kristiina. Myös nuori Kristiina suosi De la Gardieta, jota pidettiin turhamaisena tuhlarina. Kristiina itsekin käytti valtion varoja hyvin "luovalla" tavalla omiin mieltymyksiinsä. Kuningatar kyllästyi kuitenkin suosikkiinsa ja De la Gardie joutui sisäpiirin ulkopuolelle. Kaarle X Kustaan noustua valtaistuimelle De la Gardien asema kuitenkin taas parani. Kuninkaan kuoltua De la Gardiesta tuli lapsikuningas Kaarle XI:n holhoojahallituksen johtava hahmo. Valtakunnan kanslerina De la Gardie joutui finanssipolitiikassa vastakkain uuden veromestarin Gustaf Bonden säästäväisyyslinjaa vastaan. Magnus perusti politiikkansa vieraitten valtojen avustusten varaan, mistä syystä Ruotsi joutui toteuttamaan ulkomaisten tukijoittensa, ennen muuta Ranskan, toivomaa sotapolitiikkaa. Tämä politiikka toimi kun Ruotsin ja Ranskan aseet korjasivat voittoja, mutta luhistui vastoinkäymisten hetkellä. Valtion kassakin tyhjeni.

Kuningas Kaarle XI tultua täysikäiseksi De la Gardieta vastaan ollut oppositio sai lisää valtaa. Lopulta uudet vallan keskushenkilöt päättivät asettaa koko holhoojahallituksen vastuuseen valtionhallinnon piirissä vallitsevasta kriisistä. Yhä useammin De la Gardie vetäytyi maakartanoittensa rauhaan miettimään maailman menoa. Lopulta hän menetti satumaisen valtavan omaisuutensa holhoojahallitusta vastaan nostetuissa tuhlaussyytteissä ja isossa reduktiossa. Menetettyään käytännöllisesti katsoen koko omaisuutensa ja arvovaltansa, ennen niin mahtava, nyt maallisesti köyhä De la Gardie löysi turvaa ja lohdutusta Raamatun sanasta. Hän laati myös virsiä (ilmeisesti useampia) kuten alla mainittu virsi 605, jonka hän lienee kirjoittanut viimeisen elinvuotensa aikana. Se on julkaistu ensin vuoden 1695 virsikirjassa. Ruotsin kirkon virsikirjoissa se on virsi 621 "O Jesus, när mitt liv släcks ut". "Kun täältä, Jeesus, erkanen" on Suomen ev.lut.kirkon virsikirjassa nro 605 ja Suomen kirkon ruotsinkielisessä virsikirjassa 558.

Evankeliumeissa, mm. Matt. luvussa 19 Jeesus sanoo kuinka "rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan". Kun ajattelemme oman aikamme "superrikkaita", joiden omaisuutta voisi verrata De la Gardien varallisuuteen, Kristuksen sanat osoittautuvat todeksi. Mutta aikamme todistaa myös, että ei kovin moni varatonkaan tunnu haluavan ottaa vastaan Jumalan pelastusta. De la Gardielle pudotus

"rikkaudesta ryyssyihin" ja maallisen vallan menetyksellä oli Jumalan siunaus. Puutteenalaisena hän kääntyi Luojansa puoleen tunnustaen oman syntisyytensä löytäen Kristuksen kautta saatavan Jumalan armon. Virren sanat ovat hyvin puhuttelevat, ajattomat ja Kristus -keskeiset, Pyhän Hengen vaikuttamat:

1. Kun täältä, Jeesus, erkanen, sen katson voitokseni. Suot ilon, rauhan ikuisen luonasi sielulleni. Kuin siemen peltoon peitetään, niin ruumis maahan kätketään, vaan kirkkaana se nousee.

2. Pois riisun majan maallisen, saan syntipuvun heittää. On Jeesus tuonut autuuden, hän alastoman peittää. Elämän kruunun kerran saan, hän on sen rakkaudessaan minulle valmistanut.

3. Mä pääsen tyyneen satamaan myrskyistä, jotka pauhaa. Kiusauksista maailman iäksi pääsen rauhaan. Vaivoista lepoon tulla saan ja yöstä päivään ihanaan, itkusta taivaan riemuun.

4. Majani vaihtuu riutuva iäiseen, uuteen kerran. Ruumiini kurja, kuoleva kirkastuu luona Herran. Ah, siellä silmä selkeää, ja vajavaisuus tänne jää, iloksi murhe muuttuu.

5. Ei elämäksi elämää voi nähdä joka hetki. On tuskaa, suurta ikävää niin täynnä monen retki. Kuitenkin matka etenee, hetkestä hetkeen lyhenee myös ahdinkomme täällä.

6. Voi turhan turhaa hyörinää, tyhjiksi siinä jäämme! Voi onnen, maineen etsintää, kiireistä elämäämme! Kuolema meille voitto on ja pääsy alta ahdingon, surusta riemuun suureen.

7. Ah, Jeesus, ole turvani, vie minut maalle sille, johonka tien sun voittosi aukaisi uskoville. Kun päättyy tämä elämä, uskossa suo mun lähteä, taivaassa koti anna.

